

[Sønderup.]

statsminister betydningsfulde steder, hvor der er forskydninger i varmegraderne. Jeg er tilbøjelig til at tro, at socialdemokratiet har haft sin bedste tid. Der er et gammelt ord, der siger, at der bliver sørget for, at træerne ikke gror ind i himlen. Det gælder også på en række områder, at modeluner spiller en overordentlig stor rolle. Det kan vist også nu og da være tilfældet i det politiske liv. Jeg tror ikke, det er så moderne at være socialdemokrat, som det har været i tidligere tid.

Ole Bjørn Kraft: Hvis man nu ved rigsdagssamlingens slutning giver sig til at blade i den bunke af lovforslag, rigsdagens medlemmer har fået præsenteret, kan man ikke undgå at nå til den slutning, at selvom deres antal har været betydeligt, er på nogle enkelte undtagelser nær det saglige resultat af rigsdagssamlingen ganske overordentlig utilfredsstillende. Danmark er blevet administreret, men Danmark er ikke blevet regeret i det forløbne år af den siddende regering. Langt den største part af de vedtagne love må karakteriseres som forlængelseslove eller som rene og skære ajourføringer, som enhver regering kunne have ført gennem rigsdagen. Meget vigtige lovgivningsområder, som kunne og som burde have været ført frem til en løsning, henligger stadig uløst. Og hvorfor? Udelukkende fordi regeringen ikke har villet give affald på, skønt den er i klart mindretal her i salen og i befolkningen, at ville præge lovgivningen med sine socialistiske synspunkter. Det gælder ikke mindst alle lovforslagene fra højtærede boligminister. Andre lovforslag er blevet fremsat så sent, at de ikke har kunnet vedtages. Jeg må her meget beklage, at dette er tilfældet med den såkaldte femtekollonne lov. Allerede i november måned forelå en beretning fra det nedsatte folketingsudvalg. Vi foretog gentagne henvendelser til den højtærede statsminister, der så tidligt som i februar måned lovede mig, at lovforslaget skulle blive forelagt i rette tid til at kunne blive behandlet og færdigbehandlet her i rigsdagen. Det kom først frem i maj måned, og det er udelukkende på grund af forhandlingerne i regeringen, at tiden er trukket sådan ud. Det skyldes ikke den nuværende justitsminister, men det er derfor lige beklageligt, da dette lovforslag hører hjemme i en kategori, som ikke tåler at vente. Undtagne fra denne karakteristik er egentlig kun forsvarslovene og det store lovkompleks om Grønland, som jeg mener regeringen har ære af.

Den alvorligste anklage mod regeringen gælder imidlertid dens økonomiske politik, eller måske rettere dens passivitet overfor den økonomiske udvikling i landet. Det kan ikke nytte at skjule det, rigsdagen må se den kendsgerning i øjnene, at siden vi samledes her i oktober måned, er landets økonomiske situation stadig forværret. Priserne stiger ustandseligt, og bytteforholdet mellem import- og eksportvarer forringes. Da regeringen gennemførte devalueringen, erkendte man fra så at sige alle sider, at hvis den ikke skulle blive indledningen til noget værre, måtte der bremses op for den inflatoriske udvikling. Men regeringen har ikke blot ingenting gjort, men den fører en politik, der endogså forstærker den uheldige udvikling. Regeringen vil ikke erstatte de statslån, der udløber, og dermed fortsætte den pengeopsugende virkning med andre lån. Regeringen fejede vort forslag om at opretholde bankernes kassebindingsregler af bordet og søgte ikke ved sin indflydelse at forhindre en forhøjelse af arbejderlønnene udover, hvad prisstigningerne gjorde rimeligt.

Den førte politik giver sig nu udslag dels i en betydelig anspændelse af vor valutabalance, dels i en overbeskæftigelse, som kun kan gøre ondt værre. Virkningerne af de gode høstår og den store amerikanske hjælpeydelse svinder dag for dag. I stedet for at ruste os til den dag, da vi skulle møde en fri konkurrence på verdensmarkedet i kraft af vore varers kvalitet og pris, svækkes vore muligheder nu ved den stadige stigning af vort omkostningsniveau. Regeringen trækker den ene store veksel efter den anden på fremtiden, og tidspunktet, da disse vekslers skal indfries, nærmer sig hurtigt. Vi kan snart blive stillet overfor store vanskeligheder ved at opretholde vor import, fordi valutaindtægterne og kreditmulighederne truer med at svigte.

Økonomiminister Buhl var den første, der erkendte, hvilke følger regeringens politik ville drage efter sig. Statsministeren, der altid ynder at bruge blidere vendinger, som virker mindre ubehageligt på befolkningen, siger nu imidlertid i virkeligheden det samme i sin tale den 22. maj i Aarhus, når han taler om, at der vil blive tale om en mindre varetilgang. Det mest interessante ved statsministerens tale er imidlertid, at det, der beskæftiger den højtærede statsminister, ikke er, hvorledes man skal søge at hindre denne udvikling, at tilvejebringe — for at bruge statsministerens eget nyskabte ord — en større varetilgang, men åbenbart udelukkende, hvordan den ringere varemængde